

Közös Karácsony – 2017 „Nem kaptak helyet...”

Ének

Köszöntelek Benneteket közös Karácsonyunkon: **Az Úr legyen veletek!**

Köszönöm nektek, hogy a bensőséges családi ünneplés és a kisközösségi baráti együttlétek után erre a közös ünneplésre is eljöttetek. Ezek szerint fontos Nektek, ennek a fenyőbokornak (igaz, csak műfenyő!) tövében hallani a Jó-hírt, és megújítani a Jézussal és egymással kötött szövetséget. Remélem, felkészültetek rá, hogy itt nem a giccses Betlehemről és nem a gipsz Jézuskáról fogtok hallani!

Kezdjük mindjárt az önvizsgálattal, mely arra vonatkozik, hogy komolyan gondoljuk-e a megismert jézusi eszményeket, és nem tagadjuk-e meg a gyakorlatban azokat, álideológiaiakkal felmentve azok alól magunkat? **Bánjuk meg bűneinket!...** Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg bűneinket, és vezessen minket tovább a jézusi Úton...

Ének: Kyrie... Gloria...

5. Imádkozzunk! Istenünk, aki megörvendezettél minket azon az első Karácsonyon egy kis zsidó gyerekkel, akit már rögtön a születése után üldözőbe vett a Hatalom, add, hogy elvetve minden faji, vallási és politikai megkülönböztetést, tudjunk a Benned és az általad teremtett emberben és a Te eszményeidben gondolkodni, aki élsz és mindenkit szeretsz örökkön örökké.

Evangélium Lk 2, 1–7.

„Nem kaptak helyet a szálláson...” Hát erről lesz szó...

Bevezetésképpen hadd mondjam el, hogy annak idején a mi kis falunkban, ott a Drégelyvár tövében, minden ádventben dívott az a népi liturgia, hogy egy Szentcsalád kép formájában szállást keresett a faluban a Szentcsalád. Gyerekként nagyon boldog voltam, hogy mi minden évben befogadtuk a Szentcsaládot, nem úgy, mint a gonosz Heródes, aki Egyiptomig kergette Jézust, Máriát és Józsefet... Felőttként rá kellett jönnöm, hogy amit mi felnőttek a liturgiában játszunk, és a szövegeinkben mondunk, annak a valósághoz nem sok köze van.

A továbbiakban szembesíteni szeretném magunkat az eszményeinkkel és a valósággal menekültügyben, ami tabutéma a Bokorban mind a mai napig, pedig a téma körüli vihar nem csitul, hanem egyre csak fokozódik. Ez a szembesítés a jézusi értékrendünkről szól, hogy tartjuk-e magunkat a valóságban is ahhoz, amit elveinkben megfogalmaztunk.

Lássuk tehát a kulcsszavakat.

1) Befogadás

Itt van a legfőbb kulcsszó: **Befogadás.**

Gyerekkoromtól fogva azt hallottam a hittanon, a prédikációkban, a teológián, hogy a befogadás keresztény erény. Mi több, a Szentírásban azt olvassuk, hogy az utolsó ítéleten az Isten a pokolba küldi a befogadást megtagadókat. Így beszél: „*Idegen voltam és be nem fogadtatok!... Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, mely az ördögöknek és angyalainak készült*”(Mt. 25, 43. 41.). A Bokorban nem a pokollal való fenyegetés miatt, hanem a minden embert szerető és személyválogatást nem ismerő Isten képéből következik, hogy minden embert testvérünknek tartunk, mert egy az Atyánk. Egyik ember sem idegen, és a bajbajutottak befogadása a legtermészetesebb szeretet-megnyilvánulás.

2) Terroristák

A menekültek befogadásával kapcsolatban jönnek az ellenérvek és ideológiák. Az egyik ilyen félelmet keltő riogatózás, hogy a háború elől menekültek között jönnek a terroristák is. Ez az érv azért nevetséges, mert a terrorista a menekültáradat nélkül is bejuthat bárhová, ahogy korábban is történt. A vád azért alattomos, mert képes arra, hogy az összes menekültben terroristát szimatoljunk.

3) Megélhetési menekültek

A következő érvelés, hogy ezek nem a háborúból jönnek, ezek megélhetési menekültek. Aki így beszél, az még életében nem éhezett. Aki nem tud kenyeret adni a gyerekének, aki nem tud vizet adni neki, az legalább olyan veszélyben van, mint akit a fegyverek fenyegetnek. Aki az éhség elől menekül a családjával együtt, azt aljas dolog megélhetési menekültnek bélyegezni. Még a jobb élet reményében útnak indulót sem ítélné el, akinek jobb élete van a nyomorgóknál. Ezen kívül csak az idegenek a megélhetési menekültek, a tőlünk külföldre menők nem azok? Az éhezőknek enni adni kétféleképpen lehet: ha elvisszük hozzá az ételt, vagy ha ők jönnek ide érte. Elvittük?! Eleget?

4) Honfoglalók

Az összeesküvés gyártók biztosak abban, hogy az Iszlámterjeszkedés áll a népvándorlás mögött. Ez a szent dzsihád, ebben a formában.

Hazánkat meg kell védeni a hódítóktól – mondják. Ezt minden magyar hazafinak tudnia kell! Tudjuk a történelemből, hogy népvándorlás mindig volt van és lesz is. Mi is így jöttünk erre a földre. Ezt megállítani falakkal és fegyverekkel csak ideiglenesen lehetséges, a törököt is ideig-óráig sikerült.

Lehet fegyverkezni, lehet gyilkolással védeni a hazát. De van-e a jézusi erőszakmentességet vallók között valaki, aki ezt támogatná?! Szeretnénk, ha fiainkat újra fegyveres „szolgálatra” kényszerítenék?

5) Keresztény kultúra

Az ideologizálás csimborasszója az, hogy meg kell védenünk az európai keresztény kultúrát, a keresztény vallást és keresztény államiságot.

Tudjuk, hogy a konstantini kereszténységnek semmi köze sincs a jézusi kereszténységhez. Mert miféle kereszténység az, amely a jézusi alapeszményeket tagadja, annak éppen az ellenkezőjét harsogja, törvényeiben azokat szentesíti. Szeretetről prédikál és gyűlöletet terjeszt.

Európa és az európai államok és főleg pártok egy istenben hisznek: a hatalomban. Szemfényvesztő hazugok és csalók, akik visszaélnék Jézus nevével és vallási köntösbe öltöztetik hatalomvágyukat.

6) Gyűlöletkampány

Külön ki kell emelnem azt a gyűlöletkampányt, ami nálunk folyt és folyik. Ez itt a legsúlyosabb vétek! Jó szándékú hívő és nem hívő emberek válnak százezer-szám áldozattá. Olyan méreg folyik szinte minden kommunikációs csatornán, és úton-útfélen, értelmiségi köröktől az egyszerű emberekig. Vegyük észre, hogy minket is mérgez! És ami a legszörnyűbb, tudunk róla és hallgatunk.

Nem értjük, hogy akik a zsidók halálmenetét látták, elfordították a fejüket, ahelyett, hogy a sínekre feküdtek volna, hogy megállítsák a halálvonatokat. És ha valaki itt és most lapul, és még barátai közt sem meri kimondani azt, amit gondol a hatalmi tébolyról, a gyűlöletkampányról és a hömpölygő méregről?!

7) Az egyházi hatalom

Meg kell, hogy említsem az egyházi hatalmat is. Sosem gondoltam volna, hogy egyszer lesz egy olyan pápa, aki a mienkhez hasonló jézusi eszményeket hirdet. (Igaz, álmodtam ilyen pápáról, a **Bokorirtás** című színdarabban. Néger volt, és II. Péternek hívták). Most van egy ilyen pápa, aki a Szentcsalád meneküléséről és az éhező és üldözött népek meneküléséről és a keresztények befogadási kötelezettségéről beszél az éjféle miséjén. A magyar prímás pedig interjú ad a karácsony misztériumáról, és a szeretetről prédikál, miközben az idomított riporter nem meri megkérdezni, hogy mit szól a **migráns**kérdéshez. Hát persze, ki csodálkozik ezen, a magyar egyházi hatalom mindig is kiszolgált a mindenkori állami hatalmat, még a diktatúrában is.

--- Befejezésül még a **Bokor becsületéről** szeretnék szólni. Ki a Bokor, vagy mi a Bokor, nem érdekel. De aki az ún. *bokoreszményeket* vallja, nem hagyhatja szó nélkül azt, ami velünk történik, a szemünk láttára. Legalább a szavunkat emelnénk fel, ott ahol tudjuk! A KIO egyik kötetének címe: **„Nem fogadtuk be”**. Isten mentsen, hogy ez ránk is álljon, hogy Betlehem lakóinak példáját kövessük, és kiűzzük életünkéből azt a Jézust, aki életünk megmentőjének született.

[Kovács László prédikációja
elhangozott 2017. december 26-án, a Bokorportán]